

Rosa 'Elmshorn'

róża 'Elmshorn'

Grupa Shrub (Modern shrub)

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Róża parkowa o uroczych, pomponowych kwiatach kwitnąca przez całe lato, aż do późnej jesieni. Zawija bardzo pełne, ciemnoróżowe kwiaty skupionych w ogromnych kwiatostanach liczących nawet 40 kwiato. Elmshorn to rodzinne miasto Wilhelma Kordesa (1865-1935), seniora rodu hodowców róż, założyciela słynnej na cały świat szkółki - obecnie W. Kordes' Söhne. Pąki tej róży są małe, okrągławe, kwiaty nieduże, średnicy około 6 cm, płaskie o ściśle i regularnie ułożonych małych płatkach. Kwiaty długo utrzymują się na krzewach ale blakną wraz z przekwitaniem i mają jaśniejszą barwę podczas upałów. Pachną słabo. Kwiaty są skupione na szczytach pędów w silnie rozgałęzionych kwiatostanach. Kwitnie bardzo obficie powtarzając od II połowy czerwca do mrozów - nierzadko ostatnie kwiaty przysypuje śnieg. Liście są niezbyt duże, soczyste zielone, gęsto ułożone na silnych, prostych pędach pochylających się pod ciężarem kwiato. Pędy są zielone, dość kolczaste, sztywne. Krzewy rosną silnie, są niezbyt gęste, wymagają podpór, mogą być rozpinane na niedużych konstrukcjach tak, jak róże pnące. Krzewy dorastają do wysokości 1,5-2 m, sadzone pojedynczo mają dość regularny pokrój, są szerokie - około 1,2 m. Odporność na mróz dość dobra, ale wskazane okrywanie krzewu w całości na zimę. Nie jest szczególnie podatna na choroby, jednak zwłaszcza w wilgotne lata wymaga ochrony przeciwgrzybowej. Wiosną wskazane lekkie cięcie, po kwitnieniu wycinanie całych kwiatostanów. Najlepiej rośnie na stanowiskach nasłonecznionych ale toleruje lekki półcień. Wymagania glebowe podobne jak u innych róż, najlepsza jest dobrze uprawiona gleba ogrodowa. Odpowiednia odmiana do sadzenia pojedynczo i w niewielkich grupach, na tle zieleni, przy podporach oraz w kompozycjach z innymi gatunkami, zwłaszcza bylin, roślin jednorocznych, także w stylu wiejskim, swobodnym. Znajduje zastosowanie w parkach, dużych i małych ogrodach przydomowych. Czasem sadzona w pojemnikach i okulizowana w formie piennej. Odległość sadzenia - około 1 m.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywcą, hodowcą (selekcjoner): Reimer Kordes Niemcy; wprowadzenie do handlu: W. Kordes' Söhne 1951
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pełne pachnące kwiatostan
barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów roślina kolczasta lub ciernista
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna rabaty pojemniki, balkony, tarasy kwiaty cięte suche bukiety w grupach soliter (pojedynczo)

nagrody Anekante Deutsche Rose 1950; National Rose Society Certificate of Merit 1950

strefa 6a

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

